

kun en Redaktionsændring, der navnlig gaar ud paa at appasfe Paragrafen efter et senere Ændringsforslag og at definere Ordet „Ministeren“. — Til § 3 er under Nr. 3 stillet et Forslag, der vil stille Ministeren friere, end Lovforslaget vil, ved Besættelsen af Inspektørpladserne. Jeg skal i saa Henseende henvise til Betænkningen. — Forslaget Nr. 4 er en ren Redaktion, og Forslaget Nr. 5 er det forsaavidt ogsaa, men indeholder dog tillige en nærmere Bestemmelse om, paa hvilken Maade de sædvanlige Lillæg til Lodsolbermanden skulde fremkomme, og som ved denne Ændring gjør et Stykke i Pønningens loven overflødig. — Forslaget under Nr. 6 til § 4 er ligeledes en Redaktionsændring. — Forslaget til § 5 under Nr. 7 er en Realitetsændring, gaaende ud paa, at, naar Lodsriet har dertil egnede Lodsfer, bør de have fortrinnsvis Udgang til den af Lodsferne selv lønede Post, Bogholderposten. Dens Pønning er foreslaaet fastsat enten som hidtil ved en Betaling udenfor Lodsriets fælles Fortjeneste eller saaledes, at den indbefattes i selve Lodsøpengene. Udvalget er gaaet ind paa den af Ministeren ønskede Affattelse; men jeg er berettiget til at udtale, at man forventer, at der ved Løsternes Affattelse selvsjælgelig vil blive taget Hensyn til den Bestemmelse, der maatte blive truffen om dette Spørgsmaal, nemlig hvorvidt vedkommende Bogholder skal lønnes af den fælles Lodsfortjeneste eller ikke, og at den ærede Minister ikke vil betragte det som en absolut Regel, men hvor Lodsriet kunde ønske det; og der ikke er særlige Grunde, der tale derimod, vil lade det blive ved det Gamle. — Til § 6 er der stillet Forslagene under Nr. 8 og 9, der kun ere Redaktionsændringer. — Forslaget under Nr. 10 til § 7 er ligeledes kun en Redaktionsændring, idet det Punktum, som man foreslaar at stryge, allerede er optaget i Lovforslagets § 2. — Forslaget under Nr. 11 er derimod mere end en Redaktionsændring. Naar det nemlig i Lovforslaget, efter at de almindelige Betingelser for en Lods ere angivne, hedder: „Ejendbt det ikke skal være nogen Betingelse for Ansættelsen som Lods, at den Paagældende har faret som Styrmand, skulle i Reglen de, der have faret som Styrmand, dog fortrinnsvis komme i Betragtning, naar de ellers ere i Besiddelse af de fornødne Egenstaber“, er dette: „Ejendbt det ikke skal være nogen Betingelse“ af Udvalget foreslaaet — jeg skal dog bemærke, at det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) har en noget afvigende Anskuelse om dette Punkt, som han vil fremsætte siden — forandret derhen, at Styrmandsexamen netop skal være Betingelsen for Ansættelsen som Lods ved de Lodsferier, som have den største Betydning for den udenlandske Skibsart, nemlig de 3 Drejningslodsferier, Frederikshavn, Hirtsholmens og Nyborgs Lodsferier, idet Erhvervelsen af Styrmandsbævis forudsætter en sømandsmæssig Udbannelse

ved længere Reiser, og derhos ogsaa en nautisk Kundskab, som kan komme de vedkommende Skibsførere til Nytte under kritiske Forhold. De ville nemlig, naar de ere sikke paa, at en saadan Kundskab er tilstede kunne drage større Fordel af den, end naar Eligt ikke kan forudsættes. Det sidste Stykke af Ændringsforslaget opstiller ikke nogen absolut Betingelse for Ansættelse, men slutter sig til Lovforslaget med Undtagelse af den tilspøiede Bestemmelse om, at der kan tages Hensyn til den videre Udbannelse, som gives Styrmand i 3die Afdeling. Dette er dog ikke udelukket af Regeringens Forslag, idet en meget stor Del Styrmand have en saadan Kundskab, og flere skulle efter den bestaaende Lovgivning have den, nemlig de, som fare i Dampskibsart. Forslaget under Nr. 12 til § 8 foreslaar den Forandring, at Ministeren skal have Ret til at afledige saavel faste Lodsfer som Reserverlodsfer, medens det efter Lovforslaget var forbeholdt Overlodsferne at afledige Reserverlodsferne. — Forslaget under Nr. 13 til § 12 er en Redaktionsændring, og paa samme Maade maa Forslaget under Nr. 14 til samme Paragraf være at betragte, thi det er en Selvsølge, at naar der tales om en Overenskomst, sigtes der til de faktisk bestaaende Forhold, hvilket bliver korrekt udtrykt, naar denne Redaktionsændring vedtages. — Forslaget under Nr. 15 til § 14 er, uagtet det ikke har faaet nogen Forklaring i selve Betænkningen, let at forstaa; det er jo nemlig i Overensstemmelse med Straffelovgivningens Regler, at, naar en Forseelse eller Forbrydelse gjentages, bliver Straffen højere i Sjantagelstilsældet end i det første Tilfælde. — Forslaget under Nr. 16 om en forandret Affattelse af § 15 er stillet af den høitærede Minister og tiltraadt af Udvalget, og jeg finder ikke Anledning til at opholde mig ved dette Ændringsforslag. — Forslaget under Nr. 17 til § 16 er en Redaktionsændring, som er nødvendig i Henhold til andre Ændringsforslag, som jeg kommer til senere nærmere at omtale. — Udeladelsen af § 17, som er foreslaaet i Ændringsforslaget under Nr. 18, er udsærlig motiveret i Betænkningen. Jeg skal henvise dertil. I Forbindelse dermed staaer det sidst stillede Ændringsforslag, hvad jeg nærmere skal paapege, naar jeg kommer dertil. — Forslaget under Nr. 19 til § 18 er ligeledes egentlig kun en Redaktionsændring, idet de Ord, man foreslaar at lade udgaa, maa betragtes som i og for sig overflødige. Det Samme er Tilfældet med Ændringsforslaget under Nr. 20 til § 19. — Hvad Forslaget under Nr. 21 til § 20 angaar, saa gaar det jo ud paa at indskrænke Lovforslagets Bemyndigelse for Ministeren til at paalægge Lodsriet at holde udstationerede Fartøier paa visse Steder, idet det kunde tænkes, at Administrationen da vilde paalægge det at holde saa kostbare Fartøier, og at det vilde fordrø saa betydelige Tilskud af Solletassens Ind-